

Για την ομοφοβική επίθεση στη Θεσσαλονίκη: Βία, υποκρισία, δικαιώματα

Το χθεσινό σοκαριστικό περιστατικό στη Θεσσαλονίκη μας βεβαιώνει ότι η επόμενη δολοφονία ενός Ζακ θα βιντεοσκοπηθεί ξανά και θα συνοδεύεται με επευφημίες.

Ένα πλήθος από οργισμένους φανατικούς νέους (και νέες), από συνένοχους περιέργους παρατηρητές και λοιπούς ατάραχους που κοιτούσαν τη δουλειά τους επιτέθηκαν σε δυο παιδιά γιατί ήταν διαφορετικά. Στο πιο πολυσύχναστο μέρος της πόλης, στο κέντρο της δεύτερης μεγαλύτερης πόλης της χώρας. Δεν μπορώ ούτε να φανταστώ πως είναι να τρέχουν προς το μέρος σου 100-150 άτομα. Μη γελιέστε, ήταν μια δολοφονική επίθεση που απέτυχε.

Είναι γνωστό σε όλους ότι κάθε Σάββατο νωρίς το βράδυ το κέντρο της πόλης γεμίζει από πιτσιρίκια. Νεαρά, ανήλια, κυρίως αγόρια, πολλά από τις δυτικές συνοικίες της πόλης. Εκεί όπου για χρόνια είναι επίσης γνωστό ότι κάνει συστηματική δουλειά η Χρυσή Αυγή και τα ανεπίσημα μασκαρεμένα παρακλάδια της. Ανά κάποια χρόνια συμβαίνει ένα ακραίο περιστατικό, όπως το 2021 τα επεισόδια στο ΕΠΑΛ Σταυρούπολης. Το συζητάμε, οι «αρμόδιοι» το αγνοούν, το δηλητήριο συνεχίζει να απλώνεται και μετά περιμένουμε το νέο περιστατικό. Ξανά έκπληκτοι κάποιοι, ξανά θα το συζητήσουν κάποιοι, θα μιλήσουν για τη δουλειά που πρέπει να γίνει και θα περιμένουμε μετά το επόμενο.

Υπάρχει πρόβλημα στη Βόρεια Ελλάδα με την ακροδεξιά. Κι αυτό το γνωρίζουν επίσης όλοι. Οι 10 εκλογικές περιφέρειες που έδωσαν τα μεγαλύτερα ποσοστά πανελλαδικά στην ακροδεξιά βρίσκονται εδώ, η μια δίπλα στην άλλη. Μεγάλη ευθύνη φέρουν για αυτό όλες οι mainstream δυνάμεις που κάνουν παραχωρήσεις στην ακροδεξιά και κάθε πρόσωπο, κάθε τηλεπερσόνα που κανονικοποιεί και νομιμοποιεί τον ακροδεξιό και κακοποιητικό λόγο για οποιοδήποτε ζήτημα. Μεγάλη ευθύνη φέρει η Νέα Δημοκρατία που διαρρέει ότι συζητά για υποψήφιους ευρωβουλευτές της τον Φαήλο Κρανιδιώτη και τον Γιώργο Καρατζαφέρη.

Κάτω από την κατασκευασμένη και υποκριτική προοδευτικότητα της πόλης, της χώρας, της κυβέρνησης υπάρχει ακόμα ένας μαύρος πυρήνας ρατσισμού, ομοφοβίας, εθνικισμού, ματσίλας, βίας πάνω στο υπόστρωμα της μπανάλ κοινότητας μισαλλοδοξίας που χαρακτηρίζει την «κοινή λογική». Στη Θεσσαλονίκη αυτές τις μέρες πραγματοποιείται το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης με μεγάλο αφιέρωμα με τίτλο Citizen Queer. Είναι άραγε σήμερα κάθε queer «πολίτης» με πλήρη δικαιώματα και πλήρη προστασία; Πως ανεχόμαστε μια πολιτεία που δεν μας το διασφαλίζει αυτό; Τον Ιούνιο στη Θεσσαλονίκη θα πραγματοποιηθεί το φετινό Europride. Χιλιάδες LGBTQ+ άτομα θα

έρθουν στην πόλη. Με ποιες συνθήκες; Με ποια πρόνοια; Τι κάνουν οι φορείς της πολιτείας για αυτό; Ίσως σήμερα θα μπορούσαν να βρίσκονται στη Θεσσαλονίκη πολιτικοί και εκπρόσωποι της πολιτείας. Να πάνε απόψε το βράδυ στις ταινίες του αφιερώματος του Φεστιβάλ, να περπατήσουν τους δρόμους της πόλης μαζί με αυτούς τους πολίτες. Συμβολικά αλλά όχι υποκριτικά. Να κινητοποιήσουν όποιους συμβολικούς πόρους και επιρροή διαθέτουν στο κοινωνικό σώμα. Η πολιτεία έχει πολλά ακόμα να κάνει σε διάφορους τομείς σχετικά με τα ζητήματα αυτά: αλλαγές στο εκπαιδευτικό σύστημα, στα σχολεία, αλλαγές στην αστυνομία και παρεμβάσεις σε σχέση με το συνολικό αίσθημα ασφάλειας που (δεν) βιώνει η κοινότητα, αλλαγές στις κρατικές υπηρεσίες και στη σχέση τους με τους queer πολίτες για να καλλιεργηθεί το αίσθημα της συμπερίληψης.

Όσο αυτά παραμελούνται, η υπουργός Τουρισμού, Όλγα Κεφαλογιάννη, δήλωσε πρόσφατα ότι η χώρα φιλοδοξεί να καθιερωθεί ως ο πλέον φιλικός τουριστικός προορισμός για την ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητα. Με ποιες ενέργειες; Με τη διαφήμιση ενός νόμου για την ισότητα στον γάμο που πέρασε μόνο με τη θετική ψήφο της αντιπολίτευσης, ύστερα από τόσες παλινωδίες;

Για το μόνο που ενδιαφέρονται κάποιοι/κάποιες είναι για την εικόνα, για τη λεζάντα και τα λεφτά. Τα λεφτά του gay τουρίστα από τη μια, η καθημερινότητα του gay πολίτη από την άλλη. Η χθεσινή επίθεση πρέπει να γίνει ευρέως γνωστή γιατί είναι μια από τις λίγες μορφές πίεσης που αντιλαμβάνονται όλοι αυτοί που νοιάζονται για την εικόνα. Για εμάς τους υπόλοιπους δεν αρκεί όμως. Γιατί η πραγματικότητα αποκαλύπτεται στους δρόμους. Και η απάντηση δίνεται και εκεί. Εκεί στο ίδιο σημείο που καλούν σήμερα σε συγκέντρωση μέλη της ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητας και συλλογικότητες.

«Δεν θα το αφήσουμε έτσι», δήλωσε από την πρώτη στιγμή το ένα παιδί που δέχθηκε την επίθεση, ένα παιδί 20 χρονών.

Να μην το αφήσουμε έτσι, λοιπόν.